

Na základě jakých skutkových okolností vyvodil vyšetřující orgán, pokud se týče žalovaný úřad, že byt stěžovatelčin toliko čas od času bývá obýván, nelze ze spisů seznati.

Ustanovení § 6, čís. 3 vládního nařízení o zabírání bytů z 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a nař. předpokládá zřejmě, že ten, kdo bytu jen čas od času užívá, má ještě jiný byt, jehož pravidelně dle své vůle používati může a že tedy občasné užívání zabraného bytu nemá svou příčinu v nějaké přechodné překážce, bránící stálému obývání jeho. Avšak i ustanovení č. 2 tohoto paragrafu může, hledě k tendenci cit. nařízení, vykládáno býti jenom tak, že majitel bytu k obývání zařízeného, ale ve skutečnosti aspoň po 4 neděle neobydleného, má jiný trvalý vyhovující byt, ve kterém může po zabrání dále bez překážky bydliti.

Pro to, že úřad není oprávněn při každém vzdálení se majitele bytu po dobu více než 4 neděl opuštěný takto byt zabrati, svědčí zejména ta okolnost, že by znemožněno bylo tím způsobem i odcestování za povoláním v rodinných záležitostech, za účelem znovunabytí zdraví a z jiných důležitých příčin na dobu delší 4 neděl a že by pak mohl zabrán býti byt i osobám v § 6, odst. 1 označeným, jimž by po návratu třeba již za několik dní po čtyřnedělní lhůtě vzešel nárok, aby jim v téže obci opatřen byl opět jiný byt.

Byl tedy žalovaný úřad povinen dostatečně zjistiti skutkové okolnosti dle hořejších vývodů pro nález zabírací závažné, a to za účasti strany.

Poněvadž se tak nestalo, slušelo naříkané rozhodnutí po rozumu § 6 zákona o správním soudě zrušiti.

Č. 164.

Řízení před nejv. soudem správním: I. I když jde o záležitost, v níž správní úřady rozhodují dle volného uvážení, jest nejvyšší správní soud povinen a oprávněn přezkoumati naříkané rozhodnutí nejen po stránce formální dle § 6 zák. o spr. s., nýbrž i v tom směru, zda netrpí rozhodnutí to nějakou protizákonností a zda stojí jednak ve shodě se zásadami zákona, jednak šetří oněch mezí, v nichž se smí správní úřad při posuzování korektních poměrů pohybovati. — II. K vývodům odvodního spisu podaného v jediném vyhotovení nejvyšší správní soud nemůže přihlížeti. — III. Následek nepředložení úplných spisů správních.

(Nález ze dne 1. září 1919 č. 3755.)

Prejudikatura: K I. nález č. 13 této Sbírký; k III. srovn. nález č. 138 této Sbírký.

Věc: Mořic a Kamila Pickovi v Žirovnici (adv. Dr. Rudolf Bermann z Jindřichova Hradce) proti okresní správě politické v Jindř. Hradci stran zákazu přesídlení do obce Jindř. Hradce.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Naříkaným rozhodnutím zamítnuto bylo odvolání stěžovatelů z usnesení obecního úřadu v Jindř. Hradci ze dne 9. května 1919, kterým jim bylo odepřeno povolení přesídliti do jmenované obce.

Ačkoliv si nejvyšší správní soud ku stížnosti do rozhodnutí okresní správy politické u něho podané vyžádal administrativní spisy k této stížnosti se odnášející a dodatečně na to poukázal, že nebyly mu předloženy spisy první stolice, nebyla mu žalovaným úřadem zaslána ani původní žádost stěžovatelů o povolení k přesídlení, ani koncept vyřízení této žádosti a bylo mu přípisem okresní správy politické ze dne 20. července 1919 čís. 18.297 výslovně potvrzeno, že veškeré spisy, tedy i spisy obecního úřadu, byly sem předloženy. Dle toho sloužilo naříkanému rozhodnutí za podklad toliko odvolání stěžovatelů a zpráva obecního úřadu ze dne 26. května 1919, kterou toto odvolání bylo k rozhodnutí předloženo.

Vzhledem k tomu mohl nejvyšší správní soud vydati svůj nálezn jedine na základě údajů obsažených v této zprávě, v odvolání a ve stížnosti. K vývodům odvodního spisu žalovaným úřadem dne 7. července 1919 pod č. 16.514 předloženého přihlížeti vůbec nemohl, ježto byl tentýž jenom v jednom vyhotovení zaslán.

Ze spisů shora uvedených vychází na jevo, že stěžovatelé ve své žádosti u obecního úřadu podané uvedli za účelem odůvodnění nutnosti přesídlení ze Žirovnice do Jindř. Hradce řadu závažných okolností, zvláště že již před vydáním zákona z 1. dubna 1919 č. 181 sb. z. a nař. zakoupili v Jindř. Hradci dům, uvolnili si v něm na základě rozsudků příslušného soudu nebo po dobrovolných smírech s dosavadními nájemníky místnosti, do nichž se chtěli přestěhovat a obchod svůj tam převést, že vyprodali své obchodní zásoby v Žirovnici a učinili všechna opatření, aby obchod v novém sídle ihned po přesídlení mohl býti provozován.

V odvolání poukázali na velikou hmotnou škodu, která by jim zamítnutím jejich žádosti vzešla a nabízeli důkazy o svých tvrzeních, potírajíce důvody uvedené v rozhodnutí první stolice.

Ježto naříkané rozhodnutí jakéhokoliv odůvodnění postrádá a ani přesné znění rozhodnutí první stolice ze spisů zřejmo není, jeví se býti materiál procesní spisy doložený tak neúplným, že není nejvyššímu správnímu soudu možno zkoumati, zdali a pokud vzala první stolice i žalovaný úřad v úvahu tvrzené okolnosti, svědčící pro nutnost přesídlení stěžovatelů do Jindř. Hradce, zdali o údajích těch konána byla vůbec nějaká šetření, a na základě kterých skutkových okolností dospěl žalovaný úřad k závěru, že stěžovatelé nutnost k přesídlení do Jindř. Hradce neprokázali a tím tedy dána jest podmínka pro zamítnutí jejich žádosti.

K přezkoumání naříkaného rozhodnutí, a to nejenom po stránce formální dle § 6 zák. o správním soudě, nýbrž i v tom směru, zda rozhodnutí netrpí nějakou protizákonností a zda stojí jednak ve shodě se zásadami zákona, jednak šetří oněch mezí, jež jsou dány pro volnou disposici úřadu správního při posuzování poměrů konkrétních, jest nejvyšší správní soud po zákonu povinen a oprávněn, třeba by se v daném případě jednalo o záležitost, v níž správní úřad dle volného uvážení rozhodovati jest oprávněn (§ 2, č. 2 zák. ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z. a nař., jímž zbaven platnosti § 3 lit. c) zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876).

Poněvadž v daném případě nebylo možno naříkané rozhodnutí ani v ohledu formálním ani pokud jde o zákonitost jeho zkoumati, slušelo je po rozumu § 6 zák. o správním soudě zrušiti.